

Szende visszánéz

PRÓZA - LXVII. évfolyam, 41. szám, 2023. október 13.

Parti Nagy Lajos 70 – Tematikus próza-összeállítás

A hetven az hetven, az hetven, az hetven, és ha luftod és laufod is van, akkor adódhat az a szerencse, hogy a szerkesztőségi postából tudsz válogatni, ahová momentán érkezett néhány levél, bizonyos Parti Nagy-szöveg univerzumba címezve. Konkrétan egyes fiktív hősöknek, nagy szeretettel. Komoly tisztesség, hogy közreadhatjuk e leveleket, remélhetőleg így a címzettek is megkapják. Addig meg, Isten éltesse az univerzum gazdáját, ha már kerek.

Miként a költőóriás oly empatikusan mondja, *én is törpe, te is törpe, le is vagyunk nagyon törpe*, szóval, ahogy ott depisen a hetedik én magam vagyok, egy újságpapírt hordott felém a szél. Már csak néhány csillag élt, és olyan kurva késő, illetve korán volt, hogy az első villamos már el is indult felém, na, gondoltam, én elévetem magam, nekem már úgyis annyika (*törpeszleng*). Olyan kurva hangosan csilingelt, amerre járt, hogy aszitem, szétreped a fejem, ááááá. De még mielőtt ráfeküdtem volna a sínre, elolvastam az újságban egy feltűnően bekeretezett hirdetést, amely így szólt:

„A Vidróczky hírös nyájába, az nemzetnek legszentebb színházába, drámai szende kerestetik! Kiemelt gázsival, hivatali autóval, telefonnal, előválogatott fanokkal. Aki a Vidróczkyt nem találja, ne csörögjön, morogjon, szerencsétlenkedjen, hanem keresse az A portán! Jelszó: »Hej Vidróczky, most gyere ki, hat vármegye vár ideki!« Ha azt üzeni vissza, hogy: »Mit ér nekem hat vármegye, tizenkettő jöjjön ide!«, akkor jó helyen jár, felmehet. Kizárólag szendék jelentkezését várjuk!”